

ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ ՏԵԱՌՆ

Քրիստոսն 33 տարիներ ապրեցաւ մեր երկրին վրայ: Տարիներու այդ գումարը սակայն շատ դիւրաւ կարելի է բաժնել երկու շրջաններու. ա) առաջին 30՝ և բ) վերջին 3 տարիները:

Առաջին շրջանին մասին Աւետարանները քիչ բան կ'աւանդեն մեզի, գրեթէ բոլորովին լռելով վերջին 18 տարիներուն վրայ: Վերջին երեք տարիները իր առաքելութեան, աստուածային կոչումի իրագործման շրջանը կը կազմեն, ուր Ան լիարուան ցանեց Աստուծոյ Թագաւորութեան սերմերը հոգիներուն խորը և անոր արդեգրութեան կողմէ անդին ու կեղեքուած բազմութիւնները:

Առաջին շրջանը վերջացաւ ու գործունէութեան բուն շրջանը սկսաւ Տիրոջ մկրտութեամբ, ձեռամբ Զաքարիայի և եղիսաբեթի որդւոյն՝ Յովնանէսի:

Այս իրողութիւնն իսկ բաւ է չեղեւալ Մկրտութեան գերն ու կարեւորութիւնը մեր կեանքին մէջ: Մկրտութեամբ մենք մաս կը կազմենք Քրիստոսի խորհրդական մարմինը եղող եկեղեցիին ու կը դառնանք որդեգիրը Երկնաւոր Հօր:

Չմկրտուած անհաւոր տիրապետուած է Ադամական մեղքէն: Մեր մօտ, երբ Ս. Պատարագի ընթացքին «Մի ոք յերախայից» (բառը չմկրտուած կը նշանակէ գրաբարով) կ'երգուի, չմկրտուած անձը կ'արգիւնի ներկայ ըլլալ Ս. Խորհուրդին:

Պարապ տեղը չէ որ Մկրտութեան տօնը (զոր բոլոր առաքելական եկեղեցիներ կը կատարեն Յունուարի 6ին) չորս հրամայուած տօներէն մին նկատուած է կաթոլիկ եկեղեցւոյ մէջ:

Տօնացոյցին մէջ այս տօնը կոչուած է Աստուածայայտնութիւն (Epiphany կամ Theophany), որովհետեւ այդ դէպքի առթիւ է որ ի յայտ եկաւ Քրիստոսի աս-

տուածային բնութիւնը, երկնային վկայութեամբ և աղանակեալ իշմամբ Սուրբ Հոգւոյ:

Մեր մօտ, Ս. Ծնունդն ու Մկրտութիւնը — հնագոյն սովորութեան համաձայն — նոյն օրը տօնուելուն պատճառաւ է կարծես որ, առաջինին գերազանցութեան պատճառաւ, շուքի մէջ մնացած է Աստուածայայտնութիւնը, որուն մասին գրութեանց քիչ անգամ կարելի է հանդիպել նորատիպ քարոզող իրերու մէջ: Իրականութեան մէջ սակայն Աստուածայայտնութիւնն ալ, Ծնունդին նման, է «Խորհուրդ մեծ և օքսնչելի»:

Դժբախտութիւն է որ պարագաները չեն արտօնած մեզ մատուա մը ունենալ Յորդանանի գետափին — Յոյներ, Ղպտիներ, Հայէշներ ունին —, մեծ այս տօնը իր պատմական վայրին վրայ հանդիսաւորելու համար: Յոյներ տօնի նախօրեակին (5/18 Յունուար) հանդիսութիւն կը կատարեն հոն — Տօնի օրը Սուրբ Թաւրութեան Տաճարէն ներս պաշտօն կատարելու իրաւունքը ունին —, իսկ Լատիններ (Ֆրանչիսկանք)՝ Հոկտեմբերի վերջին Հինգշաբթիին, թէ՛ հղանակի յարմարութեան և թէ՛ մանաւանդ Յ. Յունուարին Բեթղեմէի մէջ կատարած իրենց մեծաշուք հանդիսութեանց պատճառաւ:

Դառնալով տօնի խորհուրդին, ինչպէս ըսինք, Մկրտութեամբ է որ անհաւոր կը դառնայ Քրիստոսնայ: Հին ատեն, ծնողքներ ութօրեայ կը մկրտէին իրենց նորածինները (երախայ՝ զոյգ իմաստներով), հէթիւ փոխարինելու համար կարծես Հին Ուխտի ութօրեայ թլփատութիւնը: Այսօր ալ ծնողքներ կանչուած են օր առ օր իրենց սրտահատորները անգամագրելու Քրիստոսի եկեղեցիին:

Գիտնանք արժէքը մկրտութեան սուսալանէն մեզի տրուած անսպառ շնորհին:

ԳԵՈՐԳ Ս. ՃԻՆԻՒԼԻՋԵԱՆ